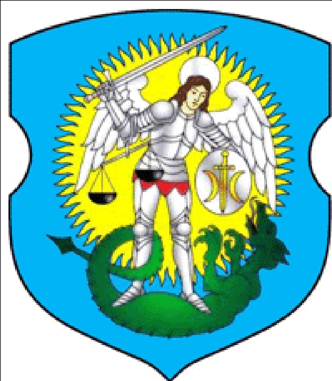

НЕЗАЛЕЖНАЯ ГАЗЕТА ШУМІЛІНШЧЫНЫ

СЬВІТАНАК

Беларусь, твой народ дачакаецца Залацістага, яснага дня! М. Багдановіч.

№14 (286) ВЕРАСЕНЬ 2020 ГОД

МЯСЦОВАЯ ЎЛАДА

ЯК ШУМІЛІНЦЫ ЗВАНІЛІ НА "ГАРАЧУЮ ЛІНІЮ"

Пытанні малога бізнэсу, добраўпарадкавання, паляпшэння жыллёвых умоў і побыту ўздымалі жыхары Шумілінскага раёна на прыёме грамадзян, які правёў у райцэнтры памочнік прэзідэнта – інспектар па Віцебскай вобласці Анатоль Лінэвіч.

На асабісты прыём запісалася пяць чалавек, двое датэлефанаваліся на «прамую лінію».

Шматдзетную маму, якая чакае пятага дзіцяці, хвалюе працэдура збору даведак для выкупу зямельнага ўчастка і дома. Жанчына пражывае ў Ловжанском сельсавеце і працуе ў мясцовым сельгаспрадпрыемстве, на балансе якога і знаходзіцца дом заяўніцы. Але паколькі за апошнія некалькі гадоў цяпер СУП «Лаўжанскае» не аднойчы рэарганізоўвалася, цяпер узніклі цяжкасці з дакументазваротам. Амаль увесь пакет неабходных папер шматдзетная сям'я сабрала, загвоздка толькі ў адной даведцы. Анатоль Лінэвіч даручыў кіраўніку раёна Віктару Гутарава разабрацца ў сітуацыі і прасачыць, каб усё было зроблена па закону.

Палачанка, датэлефанаваўся па тэлефоне, непакоілася пра стан могілак у вёсцы Барсукі і пад'язной дарогі да могілак у вёсцы Ферма. Першае пахаванне звязана з трагедыяй мясцовых жыхароў, амаль усіх з іх у гады Вялікай Айчыннай спалілі карнікі. У памяць пра тыя гады і ў імя подзвігу аднаго з герояў вайны, чыя магіла знаходзіцца непадалёк, жанчына хацела, каб там дадаткова добраўпарадкавалі тэрыторыю. А другі вясковы пагост палачанка наведвае, так як там пахаваныя яе родныя. Дарога да яго разбіта, і пад'ехаць на машыне складана. Дырэктар ЖКГ Шумілінскага раёна ў курсе дадзенага пытання, ён паведаміў, што ў Барсуках парадак наведзены, аднак пакуль не ўстаноўлена металічная агароджа, як было раней і чаго просіць пенсіянерка. З другім пытаннем разбяруцца на месцы: выедуць, паглядзяць, які ўчастак дарогі трэба грейдировать і паправіць.

Жыхарка Шуміліна не задаволена тым, як зроблены капрамонт яе дома на вуліцы Юбілейнай. Яна сцвярджае, што да замены цяплосістэм у хаце было значна цяплей. З гэтай нагоды пенсіянерка звярталася ў ЖКГ і райвыканкам. Раней была створана камісія, якая наведала заяўніцу, правяла замеры паветра ва ўсіх пакоях і ўстанавіла, што яны не ніжэй дапушчальных нормаў. Анатоль Лінэвіч пацікавіўся, ці дастаткова будзе павялічыць даўжыню прыбораў ацяплення, каб у жылых пакоях стала цяплей. Дырэктар ЖКГ адзначыў, што нарошчванне радыятараў прыкметна палепшыць нагрэў кватэры. Астатнія недапрацоўкі, на якія паказала жанчына, памочнік Прэзідэнта даручыў ліквідаваць у самыя кароткія тэрміны, тым больш што дом заяўніцы яшчэ чатыры гады знаходзіцца на гарантыйным абслугоўванні.

Жыхару жа аграгарадка Мікіціха не хапае для абагрэву дому вылучанага па нормах газу для ацяпляльнага катла. 3000 кубаметраў, кошт на якія невысокая і прымальны, – толькі палова спажываемага прыроднага паліва, астатняе трэба аплачваць па сабекошце, а для сям'і гэта вялікі расход. Гаспадар дома усталяваў і кацёл на дровах, але нават пры ўсёй герметычнасці дым ідзе ў жылыя памяшканні, што выклікае дыскамфорт. Анатоль Лінэвіч ўзяў пытанне на кантроль і паведаміў, што Праканcультуйцеся з энергетыкамі.

Мужчына з вёскі Суровни папрасіў дапамагчы з жыллём, так як у сям'і з'явіўся маленькі дзіця, а жонка яшчэ не атрымала належныя пасля нараджэння дзіцяці выплаты. У жыхароў арэнднага дома назапасіліся даўгі па камунальных плацяжах. Галава сямейства паступова іх гасіць, але зарплата даглядчык не дазваляе зрабіць гэта хутка. Анатоль Лінэвіч адзначыў, што пры руплівай працы і адсутнасці парушэнняў працоўнай дысцыпліны заробак маладога чалавека можа вырасці ў разы, а значыць, і разлічыцца па запазычанасці можна будзе хутчэй. Што да жылля, то ў вёсцы з гэтым няпроста, таму пытанне будзе вырашаць мясцовая ўлада.

Індывідуальны прадпрымальнік з райцэнтра жадае набыць невыкарыстоўваемую будынак паблізу чыгуначнага вакзала. Аднак загвоздка ў тым, што яно прызнана аварыйным і не падлягаюць да выкарыстання. Памочнік Прэзідэнта даручыў уважліва вывучыць пытанне: магчыма, будзе лепш знесці трухлявы будынак і выставіць ўчастак на аўкцыён, а ў далейшым бізнесмены знойдуць яму прымяненне для сваіх патрэб.

У заключэнне Анатоль Лінэвіч падвёў вынік прыёму. У асноўным людзей хвалявалі побытавыя пытанні, але былі закрануты і тэмы больш складаныя, якія патрабуюць рашэння на заканадаўчым узроўні, – адзначыў памочнік Прэзідэнта

vitvesti.by

Пераклад з расейскай рэдактара

БАНКРУЦТВА

СПЫНЕНА САНАЦЫЯ "РАЙАГРАСЕРВСІСУ"

Эканамічны суд Віцебскай вобласці спыніў вытворчасць па справах аб эканамічнай неплацежаздольнасці КУВП «Шумілінскі райаграсэрвіс», у дачыненні да якога была адкрыта працэдура санацыі. Прадпрыемства будзе праходзіць фінансавае аздараўленне ў пазасудовым парадку.

Вызначэнне суда вынесена на падставе ўказа №399 "Аб фінансавым аздараўленні сельскагаспадарчых арганізацый", паколькі Віцебскі аблвыканкам уключыў сельгаспрадпрыемства ў пералік неплацежаздольных арганізацый, якія падлягаюць фінансавым аздараўленні з выкарыстаннем механізмаў і інструментаў, прадугледжаных гэтым указам. У адпаведнасці з п.4 нарматыўнага прававога акта ўключэнне ў такі пералік арганізацый, у дачыненні да якіх распачата справа аб эканамічнай неплацежаздольнасці (банкруцтве) і адкрыта працэдура санацыі, цягне спыненне вытворчасці па справе па рашэнні суда, растлумачылі ў прэс-службе. Антыкрызісныя кіраўнікі павінны забяспечыць перадачу спраў і маёмасці даўжнікоў на працягу месяца пасля ўступлення судовай пастановы ў законную сілу.

КУПП «Шумілінскі райаграсэрвіс» быў прызнаны эканамічна неплацежаздольным у лютым 2018 года, у адносінах да даўжніка адкрыта працэдура санацыі на перыяд да 31 снежня 2020 года. У ходзе санацыі планавалася рэалізаваць комплекс мерапрыемстваў па нарошчванню якасных і аб'ёмных паказчыкаў вытворчасці малака і мяса, скарачэнні выдатку паліўна-энергетычных рэсурсаў, павышэнню эфектыўнасці выкарыстання маёмасці. Аднак прадугледжаныя планам санацыі вытворчыя паказчыкі не выконваліся, толькі ў першым паўгоддзі 2020 го адзначаецца рост аб'ёмаў выпуску і рэалізацыі сельгаспрадукцыі. У сувязі з гэтым антыкрызісны кіраўнік хадайнічаў перад Шумілінскага райвыканкамам пра ўключэнне прадпрыемства ў пералік арганізацый па фінансавым аздараўленні ў рамках указа №399. Для гэтага быў распрацаваны бізнес-план развіцця райаграсэрвіса да 2028 года. Пасля дакумент узгоднены Віцебскім аблвыканкамам.

Крэдыторы КУВП «Шумілінскі райаграсэрвіс" не абскардзілі рашэнні аб уключэнні сельгаспрадпрыемстваў у пералік неплацежаздольных арганізацый, якія падлягаюць фінансавым аздараўленні па ўказе №399.

Ян Вайтовіч

ВАКАЦЫІ

НА ВАКАЦЫЯХ ЗАРАБЛЯЮЦЬ ГРОШЫ

Зарабляюць грошы на рукзакі і падарункі. Спецыялісты зернесушыльнага комплексу КУСГП «Мішнevічы» не ўяўляюць сваёй работы падчас жніва без падмогі дзяцей. Як і кожны год, некаторыя вучні мясцовай школы сёлета ўладкаваліся на некалькі тыдняў падчас летніх канікулаў папрацаваць у мясцовую гаспадарку.

Плённа працуюць на зернесушылцы ў КУСГП «Мішневічы» і школьнікі, і студэнты.

«На зернесушылцы работы заўсёды ўволю, – кажа дырэктар сельгаспрадпрыемства Міхаіл Цікавенка. – Дзецям давяраем няцяжкую работу: падмесці, прыбраць. Сярод нашых памочнікаў ёсць сыны і дочкі нашых сённяшніх работнікаў, унукі ветэранаў працы. Хлопцы і дзяўчаты з дзяцінства прывучаны да работы і вельмі добра нам дапамагаюць».

Трымаем накірунак на мішневіцкі зерняток, дзе працуюць падлеткі. Яны з рыдлёўкамі і мётламі ў руках падграбаюць зерне, якое ляжыць на пляцоўцы, да кучы. Знаёмімся. Самы старэйшы сярод хлопцаў – Мікіта Сямёнаў. «Я на другім курсе, вучуся ў каледжы на рэгуліроўшчыка радыёэлектроннай апаратуры і прыбораў, – расказаў хлопец.– На зернесушылцы працую трэці год. Летась за месяц зарабіў каля 300 рублёў, сёлета, мяркую, будзе не менш».

Загадчыца склада Вольга Кліменцьева расказала, што сёлета дзеці (іх усяго дзесяць чалавек) працуюць у дзве змены. Так зручней спраўляцца з работай, бо зерне прывозяць з палеткаў з раніцы да позняга вечара. «Работай школьнікаў задаволена, – кажа Вольга Кліменцьева. – Выконваюць усе неабходныя работы. Нядаўна, напрыклад, прасявалі праз сіта насенне цімафееўкі. Пасля дажджу, калі камбайны часова не працавалі, дзеці наводзілі парадак на зернетаку».

Што дзеці то хочуць купіць на заробленыя ў сельгаспрадпрыемстве грошы?

"Напэўна, куплю мабільны тэлефон", кажа Арцём Азарка.

"А ў маіх планах няма канкрэтных планаў, куплю, што захачу", усміхаецца Вадзім Юпатаў.

" А я рыхтуюся да школы," расказаў Кірыл Сямёнаў. Куплю сабе новы рукзак і сваёй сястры Вераніцы. А малодшай сястры, пяцігадовай Крысціне, таксама абяцаў са свайго заробку падарунак – мяккую цацку. Абавязкова куплю – няхай радуецца малая.

Вось такія хлопцы-памочнікі працуюць у КУСГП «Мішневічы» – шчырыя і руплівыя, якія клапоцяцца пра сваіх бацькоў і малодшых сясцёр.

У. Амбросаў

СПОРТ

ФУТБОЛЬНАЯ ПЛЯЦОЎКА

У пятніцу, 28 жніўня, у Шуміліне ў «Верхнім горадзе» ва ўрачыстай абстаноўцы ў рамках праекта «Bonfesto — дзецям» быў адкрыты новы спартыўны аб'ект — футбольная пляцоўка са штучным пакрыццём памерам 20 на 40 метраў, абсталяваная агароджай, разметкай, варотамі і якая адпавядае сучасным еўрапейскім стандартам.

Новая пляцоўка — гэта сумесная работа многіх арганізацый: так, напрыклад, аснову для пляцоўкі зрабілі работнікі ДРБУ-204, сродкі на штучны газон і абсталяванне выдаткавалі «Тураўскі малочны камбінат» (гандлёвая марка Bonfesto) і Беларуская федэрацыя футбола, добраўпарадкаваннем займаліся работнікі УП ЖКГ і ФАЦ.

ААТ «Тураўскі малочны камбінат» сумесна з Асацыяцыяй «Беларуская федэрацыя футбола» і мясцовымі органамі ўлады ў 2018 годзе запусціў маштабны рэспубліканскі сацыяльны праект «Bonfesto — дзецям», у першы год было пабудавана 9 палёў па міні-футболе, у 2019 годзе — 12 футбольных пляцовак у розных населеных пунктах Беларусі. У рамках нацыянальнага сацыяльнага праекта па адкрыцці міні-футбольных палёў усяго за 2018-2022 гг. будзе пабудавана 78 аб'ектаў.

Ва ўрачыстым адкрыцці бралі ўдзел старшыня райвыканкама Віктар Гутараў, намеснік старшыні Беларускай федэрацыі футбола Міхаіл Вергяенка і прадстаўнік «Тураўскага малочнага камбіната» Кацярына Падгайская.

Віктар Гутараў адзначыў, што для дасягнення высокіх спартыўных дасягненняў вельмі патрэбна база. «Юныя шумілінскія футбалісты ўжо дасягнулі добрых вынікаў у футболе, неадройчы станавіліся пераможцамі і прызёрамі разнастайных спаборніцтваў, — падкрэсліў Віктар Сяргеевіч.

Віктар Гутараў падзякаваў спонсарам сацыяльнага праекту і ўручыў падзячныя лісты райвыканкама Міхаілу Вергяенку і Кацярыне Падгайскай.

Кацярына Падгайская і Міхаіл Вергяенка ўручылі юным шумілінскім футбалістам камплекты спартыўнай формы і футбольных мячоў, а таксама пачастунак — сыры Bonfesto.

Ганаровыя госці перарэзалі чырвоную стужку, і новы спартыўны аб'ект прайшоў выпрабаванне мячом.

На пляцоўцы быў арганізаваны адкрыты турнір па міні-футболе сярод футбалістаў 2008 года нараджэння і маладзей. Перамагла каманда «Брыкет-2».

Пакуль футбалісты высвятлялі адносіны на футбольнай пляцоўцы, спецыялісты ФАЦа запрасілі ўсіх аматараў актыўнага адпачынку на масавае мерапрыемства «Лета — пара спартыўная». Дартс і стральба з пнеўматычнай зброі, чаканка футбольнага мяча і кідкі ў баскетбольнае кальцо, скачкі на скакалцы і перацягванне каната. У гэтых і іншых стартах з задавальненнем удзельнічалі як дзеці, так і дарослыя.

Ян Вайтовіч

ЭКАНОМІКА

ДРУГОЕ ЖЫЦЦЁ ЦЭХА

У цэху дрэваапрацоўкі УП ЖКГ Шумілінскага раёна працуюць 5 чалавек. Нягледзячы на невялікую колькасць работнікаў, яны паспяваюць вырабіць прадукцыю як для патрэб прадпрыемства, так і на продаж.

«Другое жыццё» цэх дрэваапрацоўкі атрымаў два гады назад, – расказвае галоўны інжынер УП ЖКГ Максім Русецкі. – Менавіта тады набылі сучасную лентачную пілараму. На новым абсталяванні можна распілоўваць дошку любога памеру і любога сячэння. Такая ўніверсальнасць – вялікі плюс. Практычна адразу пачалі супрацоўнічаць з Шумілінскім лягсасам, звычайна штомесяц для іх робім каля ста кубоў 55-міліметровай дошкі».

Работнік цэха Дзмітрый Андрэеў адзначыў, што цэх не працуе на склад, прадукцыя запатрабавана «з колаў».

«У камунальнай службы заўсёды ёсць попыт на прадукцыю з дрэва, – расказвае хлопец. – Апошнім часам шмат робім для рамонту дзіцячых пляцовак і для добраўпарадкавання зоны адпачынку на Шумілінскім возеры. Альтанкі, арэлі – усё гэта зроблена спецыялістамі нашага цэха. Таксама вырабляем дзверы, накрыўкі для калодзежаў і іншае – пераважна для патрэб нашых падраздзяленняў на сяле».

А вось з больш значных аб'ектаў работнікі цэха з гонарам назвалі лазню ў аграгарадку Светласельскі. Там практычна ўсё – справа іх рук. І парылка, і сама лазня. Дошкі выбіраліся адмысловыя, рабілася ўсё строга да міліметраў. Як самі кажуць, лазня ў Светласельскім – «наша дыпломная работа».

Ёсць і тэрміновыя заказы ў цэху дрэваапрацоўкі. Так, напрыклад, улетку вырабілі 100 метраў агароджы для Слабадской школы. «Не бяда, што часам працоўны дзень можа затрымацца на некалькі гадзін, – усміхаюцца работнікі. – Калі твая работа патрэбна людзям, то і працаваць у задавальненне».

Алесь Шумскі

ЭКСКУРСІІ

ТУР ПА ШУМІЛІНШЧЫНЕ

Верасень – выдатны месяц для падарожжаў: ужо няма такой гарачай спякоты, як улетку, а да пары зацяжных дажджоў і замаразкаў яшчэ ёсць пара тыдняў. Самы час адправіцца даследаваць новую кропку на карце краіны. У гэты раз прапануем наведаць Шуміліна.

Першы сакратар райкама БРСМ Вікторыя Бляева дзеліцца маршрутам па славутасцях сваёй малой радзімы.

–Укожнага горада непаўторная атмасфера, свая ёсць і ў Шуміліна. Тут утульна, спакойна, хочацца не спяшаючыся гуляць па вуліцах і атрымліваць асалоду ад прыгожымі відамі, марыць і будаваць планы. Апынуўшыся ў гэтых месцах, абавязкова наведайце ...

... Вялікі камень. Прыродная славутасць ў вёсцы Горкі. Сваю назву камень атрымаў невыпадкова: гэта сапраўды самы вялікі валун, які можна ўбачыць у краіне. Яго памеры ўражваюць: даўжыня – 11 метраў, шырыня - больш за пяць метраў, а вышыня – 2,8. Важыць гігант каля 800 тон.

... Вёску Лескавічы. На яе тэрыторыі знаходзіцца адразу некалькі знакавых месцаў. Адна з іх – царква Святога Сергія, пабудаваная на мяжы XIX і XX стагоддзяў. Фасады храма, які адносіцца да псеўдарускага стылю, выкананы з натуральнага каменя. Калі апынецеся ў Лескавічах, абавязкова прагуляйцеся па парку, які высадзіў у гэтых краях род зямельнага магната Хлюдинского. Акрамя звыклых для нашых шыротаў елак і бяроз, ўбачыце экзатычныя віды дрэваў, прывезеных з Італіі і Францыі ў мінулым стагоддзі.

... Чыгуначную станцыю. Яе адкрылі 17 кастрычніка 1866 года, якая і з таго часу праз наш гарадскі пасёлак рэгулярна курсуюць цягнікі. Дарэчы, гэтая станцыя – адзіны помнік архітэктуры ў Шуміліна, які ў гады Вялікай Айчыннай вайны не быў разбураны.

... Святой крыніцы Параскевы Пятніцы. Каб знайсці гэтае месца, у навігатары трэба ўвесці вёску Казаногава. З крыніцай звязана цікавая гісторыя. Некалькі стагоддзяў таму ў гэтым сяле жылі казакі. Яны пабудавалі храм, побач з якім забіла крыніца. У канцы 20-х гадоў мінулага стагоддзя царква знеслі, а крыніца засыпалі. У 1989-м ключ выявілі краязнаўцы, пачаліся работы па яго расчысціцы. Цяпер на месцы храма стаіць капліца.

sb.by

Пераклад з расейскай рэдактара

ЗДАРЭННІ, КРЫМІНАЛ

ВЫЦЯГНУЛІ ГРОШЫ

У жыхара з вёскі Сіроціна выцягнулі телефон і грошы.

Пацярпеў жыхар Сіроціна. Ён расказаў супрацоўнікам РАУС, што напярэдадні быў у гасцях у Мосараве і распіваў з раней судзімым мясцовым жыхаром спіртное.

Пасля чаго з сумкі госця прапаў мабільны тэлефон і 160 рублёў. Украдзенае часткова канфіскавана.

Максімальнае пакаранне, што пагражае жыхару Мосарава – пазбаўленне волі ад 2 да 6 гадоў.

ГОРА І КАРОТКАЯ РАДАСЦЬ

Жыхарка Обалі знайшла чужую картку і зняла грошы.

Куды звяртацца, калі знайшоў чужую банкаўскую картку? Яе трэба прынесці ў міліцыю або ў бліжэйшы банк, раяць супрацоўнікі РАУС.

А вось жыхарка Обалі пастпіла інакш. З чужой банкаўскай карткі, якую згубіў мясцовы жыхар, за некалькі прыёмаў яна зняла 299 рублёў.

За гэта супраць жанчыны па ч. 2 арт. 212 Крымінальнага кодэкса Рэспублікі Беларусь узбуджана крымінальная справа. Максімальнае пакаранне, што пагражае ліхадзейцы – пазбаўленне волі да пяці гадоў.

Сяржук Крупскі
паводле матэрыялаў УУС

ПРАПІЎ ВЕЛАСІПЕД СУЖЫЦЕЛКІ

Мікалай (імёны зменены на этычных меркаваннях) ужо які год пражывае ў Віцебску. Жыве з жанчынай, якая выхоўвае дзіцяці. 28-гадовы мужчына раней быў судзімы, зараз стаіць на ўліку ў урача-нарколага. Так, у Віцебску Мікалай спрабуе весці нармальны лад жыцця, зразумела ж, жанчына не будзе цярпець у сябе дома п'яніцу. А вось, каб "адпачыць", ён прыязджае дамоў, у аграгарадок Слабада.

Вось і той раз прыехаў Мікалай да сяброў у Слабаду. З сабою з Віцебска ўзяў горны веласіпед. Хацеў пафарсіць перад вяскоўцамі, маўляў, "які круты ў яго веласіпед".

Неўзабаве пасля яго прыезду і кампанія сабралася. Усё як звычайна: адна бутэлька, другая, трэцяя…. Хутка грошы закончыліся ў сабутэльнікаў. І раптам Мікалаю прыйшла ідэя.

З паказанняў:

–Успомніў, што Ігару я вінаваты 200 рублёў. Патэлефанаваў яму і прапанаваў за свой доўг горны веласіпед. Ды яшчэ дзве бутэлькі гарэлкі я папрасіў. Ён згадзіўся. Хвілін праз дваццаць прыехаў, аддаў мне гарэлку, а яму – веласіпед.

Гэтага спіртнога кампаніі хапіла. Праўда, зранку Мікалаю прыйшлося зноў думаць пра тое, як павядамць сужыцелцы пра веласіпед. І выйсце было знойдзена: мужчына напісаў заяву ў міліцыю.

"У Мікалая пры падачы заявы неадройчы пыталіся, ці дакладна знік веласіпед, папярэджвалі аб крымінальнай адказнасці за дачу ілжывай інфармацыі, – расказвае старшы следчы раённага аддзела Следчага камітэта Рэспублікі Беларусь Віктар Казлоўскі. – Але мужчына стаяў на сваім. У яго скралі веласіпед, нават месца паказваў, дзе апошні раз бачыў яго".

Па факце крадзяжу веласіпеда была ўзбуджана крымінальная справа. Веласіпед праз некалькі дзён знайшлі. Ігар расказаў, якім чынам у яго апынуўся гэты транспарт. А Мікалай у адно імгненне з пацярпелага стаў абвінавачаным. "Следчымі ўзбуджана крымінальная справа па ч.2 арт. 400 Крымінальнага кодэксу Рэспублікі Беларусь "Заведама ілжывы данос", – падсумоўвае Віктар Казлоўскі. – Санкцы прадугледжваюць да трох год пазбаўлення волі".

Веласіпед канфіскаваны і хутка будзе вернуты гаспадыні. З Мікалая ўзята падпіска аб нявыездзе і яго чакае пакаранне згодна з заканадаўствам. І гэта наступствы аднаго бяздумнага ўчынку, на які падштурхнула бязмерная цяга да спіртнога.

"Герой працы"
shumilino.by

АБ'ЯВА

• Каб атрымліваць кожны нумар газеты «Світанак» паведаміце рэдакцыі аб гэтым – зрабіце бясплатную падпіску. Калі не жадаеце атрымліваць газету, то патэлефануйце.

• Калі прачыталі "Світанак", то калі ласка, перадайце знаёмым.

• Наша газета стала размяшчаецца на партале http://kamunikat.org, дзе зацікаўленыя грамадзяне могуць яе спампаваць са старонкі: http://kamunikat.org/svitanak.html для далейшага выкарыстання яшчэ да з'яўлення газеты на паперы.

АНАЛІТЫКА

МЕСЯЦ БЕЛАРУСКАЙ РЭВАЛЮЦЫІ

Сёньня роўна месяц, як Беларусь жыве ва ўмовах рэвалюцыі. Яна здарылася нечакана для ўсіх, у тым ліку для беларускіх і замежных палітыкаў і экспэртаў. Акцыі пратэсту прагназавалі ўсе, але мала хто чакаў такога іх маштабу, зацятасьці і працягласьці.

Рэвалюцыі не мінаюць бясьледна

Найперш усе гэтыя падзеі сталі неспадзяванымі для кіроўнага рэжыму, які паспрабаваў у першыя тры дні «закачаць у асфальт» усіх незадаволеных. Раней гэта спрацоўвала, а цяпер стала дадатковым чыньнікам абурэньня грамадзтва.

Першыя тры дні пасьля выбараў Беларусь перажыла кароткую грамадзянскую вайну. Некалькі забітых, сотні параненых і пакалечаных катаваньнямі, тысячы затрыманых.

Падзеі ў Беларусі лішні раз пацьвярджаюць вядомую выснову, што ніводная рэвалюцыя ў сьвеце не была прадказаная. І нават калі беларуская рэвалюцыя закончыцца паразай, яна ўсё роўна ўвойдзе ў гісторыю і будзе мець вялізны ўплыў на далейшае разьвіцьцё краіны. Бо рэвалюцыі не праходзяць бясьсьледна. За гэтыя тры месяцы была фактычна сфармаваная грамадзянская супольнасьць, адбыўся завяршальны працэс фармаваньня беларускай нацыі.

Рэвалюцыя годнасьці

Прычым, зьвярніце ўвагу, пратэстоўцы не выстаўляюць ніякіх эканамічных патрабаваньняў. Гэта беларускі варыянт украінскай «рэвалюцыі годнасьці». Мусіць, гэта ўвогуле прыкмета любой рэвалюцыі XXI стагодзьдзя.

Можна лёгка памыліцца, але, здаецца, самы небясьпечны для кіроўнага рэжыму момант, пік рэвалюцыі ўжо прайшоў. То былі першыя 10 дзён пасьля выбараў, калі спрабавалі аб'явіць усеагульны страйк на дзяржпрадпрыемствах. Страйкавалі нават супрацоўнікі БТ. Расея нейкі час хісталася, не вызначылася ў сваёй пазыцыі адносна Беларусі. На некалькі дзён спыніліся затрыманьні апанэнтаў рэжыму.

Аднак маральна-псыхалягічны ціск народнага пратэсту на дзяржаўныя інстытуты не прывёў да іх нэўтралізацыі. Бо гэтыя дзяржаўныя інстытуты ніяк не залежаць ад грамадзтва. Адсутнічаюць мэханізмы зваротнай сувязі.

Вяртаньне да рэпрэсій

Потым улады перайшлі ў наступ. Яны вярнуліся да звыклага мэтаду палітычных рэпрэсій. Гэта адзіны інструмэнт, які ёсьць у арсэнале рэжыму. Прычым з кожным днём рэпрэсіі ўзмацняюцца. Тактыка немудрагелістая. Стаўка робіцца на тое, каб усіх задушыць, вярнуць краіну ў передвыбарчы стан. Але дзеля гэтага ўладам спатрэбіцца ствараць канцлягеры, бо турмаў і калёній на ўсіх ня хопіць. Вельмі ж шмат пратэстоўцаў.

Казаць пра нейкую стратэгію і тактыку праціўнікаў рэжыму не выпадае. Бо няма адзінага штабу, цэнтру, працуе спантанная самаарганізацыя грамадзтва. Тут спадзевы толькі на працяг масавасьці пратэсту, а таксама на эканамічны крызіс, які можа даць дадатковы імпульс незадаволеньня.

Таксама адбываецца працэс эрозіі тых карпаратыўных інстытутаў, на якія раней абапіраўся рэжым, дзяржапарат. Маю на ўвазе Царкву (Лукашэнка быў вымушаны выціснуць за мяжу кіраўнікоў Праваслаўнай і Каталіцкай цэркваў), выхад людзей, хоць і ня масавы, з афіцыйных прафсаюзаў, БРСМ. Нават дзяржаўныя прадпрыемствы — апора беларускай сацыяльнай мадэлі — сталі нядобранадзейнымі. Іх калектывы выказалі пратэст, на МЗКТ Лукашэнка зазнаў абструкцыю.

Рэзка ўзрос уплыў Расеі

Таму пакуль існуе часовая раўнавага і пэўны палітычны тупік. Паколькі Лукашэнка адмаўляецца ад перамоваў, то зыход палітычнага крызісу можа адбыцца толькі ў выніку абсалютнай перамогі аднаго з бакоў канфлікту.

Тым часам за гэта месяц у краіне адбыліся значныя перамены. Аляксандар Лукашэнка, які чвэрць стагодзьдзя зьяўляўся гарантам беларускай стабільнасьці, раптам стаў галоўным чыньнікам дэстабілізацыі Беларусі.

Падзеі апошняга месяца нанесьлі зьнішчальны ўдар па міжнароднай суб'ектнасьці Беларусі. Практычна зьнік заходні вэктар. Увогуле разбурана шматвэктарнасьць беларускай замежнай палітыкі. Рэзка ўзрос уплыў Расеі на ўнутраныя працэсы ў Беларусі. Дажыліся да таго, што на перамовах у Маскве паміж міністрамі замежных спраў Беларусі і Расеі Ўладзімерам Макеем і Сяргеем Лаўровым абмяркоўвалася канстытуцыйная рэформа ў краіне.

Дарэчы, гэтая канстуцыйная рэформа, якую нібыта плянуецца ажыцьцявіць праз два гады, ніякім чынам не зьяўляецца спосабам вырашэньня палітычнага крызісу ў Беларусі. Гэта ўвогуле ход убок ад галоўнага пытаньня беларускай рэвалюцыі — пытаньня аб легітымнасьці існага рэжыму і прэзыдэнцтва Аляксандра Лукашэнкі.

Валера Карбалевіч
www.svaboda.org

НОБЕЛЕЎСКІ ЛАЎРЭАТ

АЛЕКСІЕВІЧ: Я НЕ ХАЧУ ПАКІДАЦЬ КРАІНУ

Нобелеўскі лаўрэат Святлана Алексіевіч — адзіны член прэзідыўму Канстытуцыйнай рады беларускай апазіцыі, які застаецца на свабодзе і ў Беларусі.

Нобелеўскі лаўрэат у галіне літаратуры і член прэзідыума Каардынацыйнай рады беларускай апазіцыі Святлана Алексіевіч паведаміла, што не збіраецца з'язджаць з Беларусі на фоне затрыманняў і гвалтоўнага вывазу з краіны астатніх членаў прэзідыума КР, піша dw.com. "Я не хачу пакідаць краіну", — заявіла яна ў сераду, 9 верасня, выйшаўшы да прысутных ля яе кватэры журналістаў, пасля таго як раней у кватэру спрабавалі ўварвацца людзі ў масках.

Адначасова Алексіевіч раскрытыкавала практыку беларускіх сілавікоў "адпраўляць людзей кудысьці" за межы краіны і адзначыла, што сябру Прэзідыума КР Марыі Калеснікавай атрымалася спыніць такія дзеянні. Пісьменніца таксама паведаміла, што ў той жа дзень раніцай ёй хтосьці "без канца тэлефанаваў у дзверы", прычым гэта былі "прафесійныя званкі". Акрамя таго, яна паведаміла аб сачэнні за ёй на працягу месяца пасля прэзідэнцкіх выбараў.

Святлана Алексіевіч падкрэсліла, што Каардынацыйная рада працягне працу, нягледзячы на дзеянні ўладаў у дачыненні да яго членаў. "Каардынацыйная рада будзе жыць, мы яе зрабілі пашыранай", — адзначыла яна і паказала, што працаваць у ім выказалі жаданне 4000 чалавек.

Пратэстуе не Каардынацыйная рада, а народ

Раніцай таго ж дня, калі невядомыя спрабавалі трапіць у кватэру Алексіевіч, яна апублікавала заяву на сайце Беларускага ПЭН-цэнтра, які яна ўзначальвае. У ім пісьменніца падкрэсліла, што акцыі пратэсту ў Беларусі праводзяць на сябры КР, а грамадзянская супольнасць.

"Спачатку ў нас скралі краіну, выкрадаюць лепшых з нас. Але замест выдраных з нашых шэрагаў прыйдуць сотні іншых. Паўстаў не Каардынацыйны камітэт. Паўстала краіна. Я хачу паўтарыць тое, што кажу заўсёды. Мы не рыхтавалі пераварот. Мы хацелі не дапусціць расколу ў нашай краіне. Мы хацелі, каб у грамадстве пачаўся дыялог. Лукашэнка кажа, што не будзе гаварыць з вуліцай, а вуліца — гэта сотні тысяч людзей, якія кожную нядзелю і кожны дзень выходзяць на вуліцу. Гэта не вуліца. Гэта народ", — заявіла Алексіевіч.

Святлана Алексіевіч — адзіны, які застаецца на свабодзе і ў Беларусі член прэзідыума КР, хоць па стане здароўя пакуль не хадзіла на яго пасяджэння. 9 верасня быў затрыманы член КР Максім Знак, у той жа дзень стала вядома аб арышце Марыі Калеснікавай, якая была выкрадзена 7 верасня і якую ўлады спрабавалі гвалтоўна вывезці з краіны.

АВГУСТОВСКИЕ ПРОТЕСТЫ

С КАКИМИ ТРАВМАМИ ВЕЗЛИ В БОЛЬНИЦЫ…

В распоряжении TUT.BY несколько дней назад оказался документ, полученный от источников в здравоохранении, под названием «Обращения улица_с 09.08.2020». В нем указаны данные более 1100 человек, которые обращались за медицинской помощью, а также описание полученных ими травм. TUT.BY смог проверить эту информацию в пяти клиниках Минска — их данные практически полностью совпадают с теми, что указаны в документе. В некоторых клиниках мы информацию подтвердить или опровергнуть не смогли, поэтому диагнозы оттуда не используем. И — хотим еще раз обратить внимание на то, что этот документ получен нами из неофициальных источников.

Полученный документ представляет собой списки тех, кто с 9 по 23 августа «при проведении уличных мероприятий» обращался за медицинской помощью или получал ее в разных медучреждениях Минска.

В нем указаны место и время обращения, диагноз скорой медицинской помощи, куда направлен для оказания помощи и диагноз стационара.

Согласно документу, в Минске медицинская помощь понадобилась примерно 1140 лицам.

Напротив одного «неизвестного» указана «смерть до приезда». Вероятно, это был Александр Тарайковский: указанные время и место обращения совпадают с обстоятельствами его гибели…

Какие травмы зафиксированы у тех, кто обращался за помощью в ночь с 9 на 10 августа

Как указано в документе, пострадавших в период с 9 на 10 августа в столице было не менее ста человек (во всех клиниках Минска, с учетом тех, где мы не смогли подтвердить все данные). Весь вечер и ночь их забирала скорая и отвозила в разные больницы. Пациентов с наиболее тяжелыми травмами везли в Главный военный госпиталь.

В военный госпиталь в ту ночь поступило несколько десятков человек с осколочными ранениями лица, груди, живота и конечностей, рваными ранами, огнестрельными ранениями, ожогами верхних конечностей и живота.

Вот так звучат диагнозы некоторых пострадавших:

- огнестрельное проникающее ранение живота, эвентрация тонкого кишечника,
- открытая травма грудной клетки, травматический шок,
- минно-взрывная травма бедра, ЧМТ средней степени тяжести, ушибы мягких тканей головы,
- оскольчатое ранение шеи, правого предплечья,
- проникающее оскольчатое ранение передней поверхности шеи,
- химический ожог конъюнктивы роговицы обоих глаз,
- множественные огнестрельные раны туловища, правой нижней конечности,
- рваная рана обеих стоп, рана лица.

Также в ту ночь, согласно этому неофициальному документу, у трех человек был зафиксирован перелом основания или свода черепа. У одного из них был оскольчатый перелом костей свода и основания черепа, лицевого скелета, пневмоцефалия (скопление воздуха внутри черепа), геморрагический ушиб головного мозга, гематома правой лобной области. Их, по нашим данным, которые не удалось верифицировать, привозили в 5-ю больницу.

У еще одного человека зафиксировали открытую черепно-мозговую травму средней степени тяжести, острую оболочечную гематому, перелом свода и основания черепа, пневмоцефалию, закрытый перелом 2–7 ребер справа, а также состояние алкогольного опьянения под вопросом. Он попал в 4-ю больницу.

С какими травмами привозили пациентов, которых скорая забирала с Окрестина

У некоторых пострадавших местом обращения указан 1-й переулок Окрестина, 36, — по этому адресу находится Центр изоляции правонарушителей ГУВД Мингорисполкома. Оттуда, согласно документу, госпитализировали около 50 человек, вызовы по указанному адресу поступали в скорую с раннего утра 10-го по 15 августа (15-го с Окрестина увезли одного). После обследования в стационаре пациентам ставили различные диагнозы, в основном — множественные

(працяг на стар. 4)

АВГУСТОВСКИЕ ПРОТЕСТЫ

(пачатак на стар. №3)

ушибы мягких тканей, грудной клетки, гематомы бедер и ягодичной области, ушибленные раны теменно-височной области, реже — переломы ребер, рук и пальцев, закрытую ЧМТ.

Некоторые из задержанных поступали в больницу с судорожным приступом, состоянием после эпилептического приступа, травмами глаз, гипертоническим кризом, закрытым переломом правого надколенника со смещением отломков.

У двоих задержанных и позже госпитализированных из ЦИП был выявлен алкоголь в крови. У одного человека — 0,7 промилле, у другого — 3,3 промилле. Еще у троих состояние алкогольного опьянения стоит под знаком вопроса.

Если внимательно изучить документ, то можно заметить, что в некоторых случаях (примерно пяти) местом обращения указаны разные РУВД Минска.

Например, 10 августа, указано в документе, из Ленинского РУВД госпитализировали двух человек: одного — с резаными ранами обеих бедер, другого — в состоянии после электротравмы. После посещения больницы они направились домой.

Вечером 12 августа из Первомайского РУВД госпитализировали человека с закрытой ЧМТ, сотрясением головного мозга, ушибом мягких тканей головы и поясничной области, множественными гематомами нижних конечностей.

Ранним утром 13 августа из Ленинского РУВД забрали человека с закрытой ЧМТ, сотрясением головного мозга, ушибом мягких тканей теменной области справа, переломом носа.

В ночь на 13-е августа из Партизанского РУВД госпитализировали человека после приступа эпилепсии, с закрытой ЧМТ, переломом верхней стенки верхнечелюстной пазухи.

(скарочана)

tut.by

ПАСЛЯ 9 ЖНІЎНЯ

«ВЫ ПУСТИЛИ ГАЗ НА НАС, МИРНЫХ ЛЮДЕЙ!»

В Витебске четвертое воскресенье подряд проходят общегородские марши протеста против итогов президентских выборов. Раньше милиция просто наблюдала за демонстрантами и снимала их на видео. А 6 сентября в Витебске впервые произошли жесткие стычки силовиков с протестующими. Милиция применяла дубинки, газ из баллончиков. Несмотря на это, горожане отбивали тех, кого хотели задержать — и в некоторых случаях им удавалось.

Марш солидарности начался в 14 часов от городского загса на улице Ленина. Колонна пошла вниз, к ТРЦ «Марко-сити».

Возле «Марко-сити» к маршу присоединились медики и студенты ветакадемии. Они шли в белых халатах.

С улицы Ленина колонна повернула на проспект Фрунзе. К этому моменту в ней шло, по разным оценкам, от 300 до 500 человек.

Медики участвуют в мирных протестах уже по традиции, начиная с 13 августа. А будущие ветеринары вышли на марш впервые. Напомним, 2 и 3 сентября студенты ВГАВМ становились в цепь солидарности возле своего вуза, а 4 сентября возле лабораторного корпуса начался «плановый ремонт».

Одна девушка-медик несла плакат с фотографиями омоновцев и словами «Вас будут лечить эти специалисты». У студентов-ветеринаров был плакат «Айболиты победят Бармалея».

Протестующие также держали плакаты «Тадэвуша Кандрусевіча на радзіму!», «Саша, уходи и ОМОН свой забери», «Не чапай!», «Правда победит силу и ложь» и другие.

Одна демонстрантка, с бутафорскими усами, несла плакат «Я не понял: я уволен? #ябатька».

Люди скандировали: «Лукашенко в автозак», «Пошел вон!», «Верым, можам, пераможам!» и другие лозунги.

Колонна демонстрантов дошла до медуниверситета на проспекте Фрунзе. Дальше их не пустила милиция. Силовики выстроились по обе стороны проспекта. Протестующие развернулись и пошли обратно — к площади Свободы.

Улицу Ленина также перегородили милиционеры. Здесь, возле кафе «Бульбяная», произошла первая стычка силовиков и демонстрантов. Люди хотели пройти вперед, но силовики не дали им такой возможности.

Одного мужчину милиционеры повалили на асфальт, били, в том числе дубинками. Его в итоге задержали.

Затем горожане перешли на противоположную сторону улицы Ленина. Там их ожидал ряд «космонавтов».

Протестующие с криками «Это наш город!» прорвали этот кордон и пошли дальше. Через парк на Богдана Хмельницкого они попали на улицу "Правды«.

На улице «Правды», чуть дальше облисполкома, протестующих снова встретила милиция. Демонстранты, несмотря на движущийся транспорт, перебежали дорогу и продолжили путь.

В начале пятого произошла вторая стычка с милицией. На этот раз — на пустыре в районе магазина «Пинскдрев» на улице «Правды». Милиция там задерживала и избивала дубинками мужчину. Митингующие это увидели, многие перепрыгнули через парапет и бросились ему на помощь.

Во время этого столкновения милиция применила против людей газ из баллончиков.

Через некоторое время горожане оттеснили милиционеров с пустыря к тротуару.

С улицы «Правды» горожане свернули на Смоленскую, потом двинулись по Московскому проспекту.

Милиция перекрыла перекресток Московского и улицы Чкалова. Тогда демонстранты свернули во дворы и таким образом вышли на проспект Строителей, а потом — на улицу Чкалова.

В районе Южного рынка произошло новое противостояние с милицией. Силовики разбили протестующих на две части и стали в кордон между ними.

— Когда мы едины, мы непобедимы! — подбадривали друг друга демонстранты.

Затем протестующие пошли к костелу Иисуса Милосердного на улице Воинов-интернационалистов. Участников марша становилось меньше, люди расходились.

Около шести часов вечера марш завершился.

Среди задержанных — корреспондент Белсата Дмитрий Казакевич. Он находится в ИВС, сообщила TUT.BY его жена, Ирина Казакевич.

(скарочана)

TUT.BY

НОВЫЕ БЕЛАРУСЫ

КАК БЕЛОРУСЫ ПОРВАЛИ ШАБЛОН

Скромные, терпеливые, местами пугливые белорусы за месяц расцвели. Страна, которая напоминала отмытый и аккуратно, но скучно причесанный Советский Союз, оказалась современной, креативной и стильной.

Система подавления и запугивания работает на износ, и масштабы задачи очевидно превышают возможности и ресурсы. Если три сотрудника правоохранительных органов нужны для того, чтобы ночью охранять будку в одном из дворов Минска ради обеспечения порядка в виде черного квадрата на стене и противодействия воцарению хаоса в виде изображения «диджеев перемен», то сколько человеко-часов надо на срывание сотен флагов, срезание тысяч ленточек и задержание всё выходящих и выходящих на улицу и из себя мужчин и женщин, студентов и айтишников, журналистов и врачей. А еще приходится отвлекаться на эмчеэсников, осводовцев, сигналящих водителей, рисующих на асфальте детей и их родителей, спортсменов, нобелевских лауреатов и католических архиепископов.

Уголовные дела возбуждаются пачками, административки льются рекой. Степень абсурдности претензий при этом значения не имеет. Как и соблюдение законов, хотя бы формальное. Президент же прямо сказал, мол, «иногда не до законов». Особенно когда в стране «осуществляется практически наглая интервенция», которая «подогревается изнутри» и «руководится извне».

Процессы абсурда (вроде суда над спасателями ОСВОДа, не туда высадившими вытащенных из воды участников акции, убегавших от силовиков) сменяются процессами мести, где бывший телеведущий ОНТ и глава президентского пула журналистов Дмитрий Семченко получает 15 суток. Семченко присутствовал на несанкционированном митинге еще до увольнения, 16 августа.

— В то время я был начальником президентского пула, с журналистским удостоверением. Я был там, чтобы пообщаться с людьми, выяснить их мнение. Общался с теми, кто за действующую власть и против нее. Мне нужно было понять, что чувствует общество — от первоисточника. Я там был, но у меня не было транспарантов, я не выкрикивал лозунгов. На тот момент я был журналистом государственного телеканала ОНТ, — рассказывает Семченко.

Судья уточнила, был ли Дмитрий на митинге в рабочее время, а также каким образом и кто его туда направил. Очевидно, что шеф президентского пула вполне в состоянии самостоятельно принять решение о визите на любое мероприятие, примерно как шефу ГУБОПиКа Николаю Карпенкову не надо ничьих приказов, чтобы именем революции вынести стеклянную дверь кофейни. Отсутствие свидетелей правонарушения, совершенного опальным журналистом, судью не смутило. 15 суток.

Отомстили? Напугали? Лично Семченко — вряд ли. Остальным до сей поры честным журналистам, поглядывающим на сторону, видимо, стоит намотать на ус. Но пугать тоже надо уметь. Страх и гнев — это рядом, и эмоция может оказаться не той, на которую рассчитывали. Вот задержали журналистов TUT.BY, БелаПАН, «Комсомольской правды». Мы испугались? Отнюдь. Разозлились, возмутились, разбили лагерь под РУВД, нарисовали плакаты, написали во все мыслимые инстанции, подробнейше описали судебные перипетии с анонимными свидетелями в балаклавах, переписанным протоколом и абсурдными обвинениями, которые не могли быть правдой как минимум в силу ограниченности человеческих возможностей и неотменимости законов физики. Отрефлексировали решение суда. Работать на акциях, и разрешенных, и наоборот, не перестали.

Несмотря на беспрецедентные масштабы насилия и давления, масштабы солидарности раз за разом их перекрывают. К примеру, уволенному сотруднику МЧС, сообщившему о готовящихся снятиях флагов по нескольким адресам, моментально нашли и бесплатного адвоката для оспаривания увольнения, и замену служебному жилью. И это не учитывая действие многочисленных фондов помощи, которые в последнее время так озаботили правоохранительные органы, что некоторые руководители фондов даже удостоились упоминания в официальном телеграм-канале МВД. Мол, вы ему деньги перечисляете, а он «разъезжает на такси в Минске и Гомеле, расплачивается в торговых центрах и увеселительных заведениях». Так мы и налоги платим, а нанятые за наш счет силовики кошмарят недовольных.

Кстати, экономика протестующей страны — отдельная тема. В топке горячего августа сгорело 1,4 млрд долларов золотовалютных резервов, а доверие властям и рублю в сентябре не окрепло. Отток депозитов, перекрытие кредитования больно бьют по банковской системе, спасать которую дорого, а не спасать — еще дороже.

Аналогично — с удушением бизнеса и с разделением его на лояльный и не лояльный власти. Лукашенко сам сделал недвусмысленную оговорку, мол, все бизнесмены равны, но будет учитываться «преданность государству». Так что если хочешь работать, придется перстень целовать. Кто-то из реального сектора и не побрезгует, поцелует, спасая свои активы. А вот ИТ-гвардия, незаметно из гламурных мажоров ставшая мозгами и кошельками движения перемен, просочится сквозь «синие пальцы» режима, унося с собой людей, инвестиции, технологии — ту энергию свободной мысли, которая не подчиняется приказам людей в погонах, не строится под ружье. В общем, панды в неволе — не размножаются

Кроме экономики не забудем про эстетику процесса. Про ту разницу между безликой массой цвета хаки с колготками на голове и яркими девушками, неизвестно откуда хлынувшими на улицы: сами — в белом, губы — в алом, огонь в глазах. Про сумасшедшую выходку Марии Колесниковой вообще молчу. Еще одна такая пленница, рвущая паспорта и шаблоны, — и силовикам потребуется психотерапевт и санаторий.

А с другой стороны — неблагозвучное #ямыбатька и убогие попытки объясняться в любви вождю в исполнении преимущественно силовиков и аграриев. Вроде и дело нехитрое, а тоже надо уметь. Чтобы и от души, и искренне, и без вот этого казенного «на практике доказана состоятельность стратегии руководства страны, и прежде всего, Главы государства Александра Григорьевича Лукашенко, сделавшего ставку на возрождение и развитие села».

И в противовес — море реальной помощи, поддержки, теплых слов, солидарности, уважения и восхищения. Того, чего нам не хватало годами. Новые белорусские люди, они, наконец, долюбленные.

(сокращено)

Ольга Лойко
TUT.BY

Заснавальнік: Салодкі Сяргей Аляксандравіч
Рэдактар: Шчамлёў Аляксандр Міхайлавіч

Адрас рэдакцыі: 211262, Шумілінскі раён, п/а Амбросавічы.
Тэл. 3-73-74, маб. +375299870742.
Газета выдаецца з верасня 2000 г.

Падпісана да друку 18.09.2020 у 18.18
Наклад: 290 асобнікаў.
Выдаецца адзін-два разы на месяц на беларускай і расійскай мовах.